

ПЛѢННИЦИ.

Прѣзъ врѣме на войната почти въ всички по голѣми градове у насъ имаше прѣснати много плѣнници сърби, румъни, руси, французи и други. Тѣ бѣха попаднали въ ржцѣтъ на нашитѣ войници при разни боеве, а отъ тамъ ги изпрацаха въ България.

Когато българскитѣ войски, прѣди три години, отстѣпиха, тогава паднаха въ плѣнъ пѣкъ много наши войници. Нѣкои отъ тѣхъ още не сж се завърнали. Тежѣкъ и печаленъ е животътъ на нашитѣ плѣнници. Ето що разправя за това единъ очевидецъ.

— „Събрани бѣха въ единъ островъ повече отъ 10 хиляди плѣнници. Завѣя студѣнъ вѣтъръ и завалѣ силенъ дѣждъ. Скоро островътъ стана непроходимъ отъ калъ. Плѣнниците стояха денонощно прави по дѣжда. Нѣкои не можаха да изтраятъ и, измокрени цѣли, лѣгаха да спатъ въ калѣта. На другия день мнозина се разболѣха. Не слѣдъ много почнаха да мратъ. Още недоумрѣли, злѣ облѣченитѣ имъ другари бързаха да имъ смѣкнатъ и взематъ дрехитѣ и обувката.

„Пжтищата бѣха развалени, та хлѣбъ мжчно се докарваше. Гладуваха и войницитѣ, които пазеха плѣнниците. А самитѣ плѣнници не бѣха туряли